

L'Estendard

BUTLLETÍ DE LA SOCIETAT CORAL AMICS DE LA UNIO

Plaça J. Antonio, 19 - Granollers

Any IV - Núm. 17 - Maig 1976

ANY DEL CENTENARI VI TROBADA DE CORS DE CLAVÉ

DIUMENGE, 22 MAIG 1977

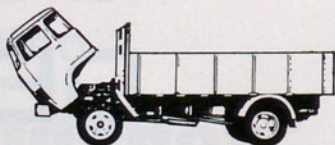
MATÍ A LES 11'30

FESTES DE L'ASCENSIÓ

Ebro el líder.

Para ser líder,
para poder ocupar el primer lugar
(y mantenerse en él)
se requieren cualidades superiores.
Es el caso de EBRO El camión líder:
por su mayor rentabilidad,
por su bajo coste de explotación,
por su fabulosa red de

concesionarios en toda España,
por su economía de
entretenimiento, por su mayor
duración, por su seguridad...
EBRO, el líder. El de la cabina
abatible. Téngalo en cuenta en el
momento de la compra.
Al decidir el camión; su camión.

aVance con EBRO

el de la cabina abatible

Fabricado por **Motor Ibérica, S.A.**

CONCESIONARIO
OFICIAL

Auto Granollers / S.C.

NUEVO DOMICILIO

Carretera Masnou-Granollers, Km. 15,200

VI TROBADA DE CORS

En aquest any 77 que la Societat compleix els 100 anys desitgem que la Trobada que celebrem dintre les Festes de l'Ascensió, sigui acollida amb goig per tots els granollerins i que els cantaires que continuen aquesta obra tan catalana del Mestre Clavé, que vindran acompanyar-nos puguin constatar que a la ciutat es continua amb entusiasme l'exemplar trilogia de

Virtut - Progrès - Amor

Els actes de la Trobada seran: A les 10'30 Concentració de Cors i Estendards, en el Pavelló Municipal d'Esports, Desfile de la Comitiva, fins al Monument a Clavé, i seguidament recorregut pel Carrer Girona fins a la Plaça de Mossèn Jacint Verdaguer per fer una cantada en el Club dels Jubilats de la Caixa d'Estalvis Provincial de Barcelona. Després s'anirà a l'Ajuntament per oferir a la població una cantada per tots els cantaires, a l'entorn de la Porxada, i finalitzarà la Trobada amb l'imposició de llaçades.

Excursió del Centenari

Del 26 al 29 de Maig - Pasqua de Pentecosta

ILLA DE MENORCA

DIJOUS 26: Sortida en Avió de l'Aeroport de Barcelona A la nit, Excursió a les històriques Coves de Soroll DIVENDRES 27: Visita turística a Ciutadella i cales A la nit, Suculenta i popular Barbacoa DISSABTE 28: Cantada a les dependències de l'Ajuntament en honor a la població de Mahó A la nit, Sopar de Germanor i Extraordinari Sorteig DIUMENGE 29: Visita al grandió i pintoresc Port natural de Mahó i a la tarda, Retorn en avió

Hotel Sant Lluís de S'Algar

Per Inscripcions i Informació, dirigir-vos a Secretaria o als Delegats d'Excursions

Adquiriu números del Sorteig de 2 places a Menorca

NUESTRO INVITADO

HOY: JOAN COLMER I ROVIRA

Llega hasta Vds., amigos lectores, el primer número de «L'Estendard», dentro del año 1977.

Este, como los que aparezcan en lo sucesivo, tratarán de plasmar con la mayor brillantez y amplitud posibles, las efemérides o acontecimientos que con motivo de la celebración del Centenario de la Sociedad, se vayan produciendo.

Nuestro invitado es un auténtico enamorado de la Sociedad Coral y no menos de la «rotllana».

Es en la actualidad uno de los socios más antiguos, sin duda alguna muchas e interesantes cosas podrá decirnos, ya que no en balde su dilatada y brillante trayectoria dentro de la Coral granollerense, le distinguen y caracterizan como un claveriano ejemplar.

~~~~~

—¿Cuándo tuvo los primeros contactos con la Sociedad?

—En el año 1924.

—¿Por qué precisamente esta Sociedad y no otras que sin duda debería existir en aquellos tiempos?

—Porque me gustaba el canto. Además había varios compañeros y amigos que me invitaron a ella.

—¿Cómo era la Sociedad entonces?

—Igual a la de ahora, pero con más disciplina, entusiasmo y voluntad.

—¿Vd. empezó como «cantaire», directivo, o simplemente simpatizante?

—Como «cantaire».

—¿Recuerda cuántos «cantaires» componían la «rotllana» por entonces?

—Pasaban de cien.

—¿Cómo acogía la juventud este tipo de Masas Corales?

—Con mucha más afición, simpatía y entusiasmo que ahora.

—Volviendo de nuevo a la «rotllana» parece ser que existían castigos económicos dentro de los artículos que regulaban la misma. ¿Para quiénes?

—Sí, efectivamente. Cuando se faltaba a un ensayo, sin causa justificada, tenías que pagar 25 céntimos y si faltabas tres ensayos te expulsaban de la «rotllana».

—A pesar de todos estos condicionantes, ¿cómo había tantos «cantaires»?

—Porque la afición y el entusiasmo era superior a todo.

—Si esto se implantara en la actualidad, ¿qué ocurriría?

—No lo sé, pero es mejor ser pocos y bien avenidos, que no muchos y que no se entiendan.

—¿Qué explicación, si es que la tiene, daría Vd. a este fenómeno?

—Este fenómeno, no tiene explicación para mí.

—Usted, Sr. Colomer, ha vivido épocas de todas, ¿cuál fue a su juicio la de mayor auge y brillantez para la Sociedad?

—La del año 1924 al 1926.

—¿La que menos le favoreció?

—La de la Guerra y la Post-guerra.

—¿Cuántos Directores conoció?

—Seis en total.

—¿Destacaría algo en especial de alguno de ellos?

—Todos se han hecho acreedores de mi afecto, gratitud y simpatía, por su voluntad, tesón y espíritu de sacrificio.

—¿Qué diferencia existe entre aquellos primeros tiempos y hoy?

—No se puede comparar, ya que son épocas distintas.

—¿Cómo ve el futuro de la «rotllana» en particular y de la Sociedad Coral en general?

—En cuanto a la «rotllana» pienso que si no salen «cantaires» la cosa no está muy clara, y referente a la Sociedad, gracias a los que van quedando, sigue subsistiendo, pero con más dificultades, por supuesto, que antes.

—¿Ha pensado en algún momento que la labor de muchos años quedará reducida a nada por falta de voces, o dicho de otra forma, por falta de «cantaires»?

—Pienso, a pesar de todo, que mientras haya un hombre con ganas, no se puede perder la Sociedad.

—¿Qué solución daría a este problema?

—Bajo mi modesto punto de vista, pienso que una solución podría ser la creación de un Coro Mixto.

—¿Por qué a las nuevas generaciones no les atrae el canto claveriano?

—Porque hay otras distracciones más fáciles y con menos obligaciones.

—¿Qué han significado para Vd. estos 53 años de sacrificio y entrega hacia una Socie-

dad querida y admirada por los granollerenses?

—Cuando hay afición para una cosa, no existe el sacrificio.

—¿Sabe solfa o simplemente canta de oído?

—Solamente de oído.

—¿Ha dirigido alguna vez?

—Varias veces.

—¿Qué tal lo hace?

—Hago lo que buenamente puedo.

—¿Se considera imprescindible dentro de la «rotllana»?

—Imprescindible, no. Necesario, supongo que como los demás.

—¿Cuántos años tiene?

—Setenta.

—¿Se siente feliz?

—Sí.

—Finalmente, ¿hasta cuándo el amigo Colomer seguirá dando el do de pecho, como normalmente se dice?

—Hasta que mi salud lo permita y mi voz pueda ser válida.

—Gracias de verdad por sus palabras, ahí queda como ejemplo la sencillez y naturalidad de un hombre no menos sencillo y generoso, que lleva dentro de sí 53 años de dedicación plena que han contribuido indudablemente a hacer realidad la celebración del Centenario de la Sociedad Coral «Amigos de la Unión» de Granollers.

A. G.

POUPURRI

de les

Caramelles del Centenari

I

Bones pasqües vos desitgen
eixa colla de cantaires
que cada any fan els possibles
que brotin cançons pels aires

I si a canvi simpatia
trobem en nostre auditori
cantem amb més alegria
la Pasqua triomfant

Tots portem el cor ple d'il·lusió
i de goig brodem cada cançó
perquè no es marcexi ja mai
plasmem les notes per l'espai

La gran nova que enguany anunciem
doncs, el Centenari celebrem
de nostre societat coral
i això ens enlaira la moral

II

Tots portem la barratina
plena de partits polítics
de dretes o d'esquerres
o extremistes de rutina

I entremig del safarranxo
per embrollar més la cosa
i per fer-la més dubtosa
tenim l'oposició

Amb el pas que anem ja no sabem
els humans qui som ni que volem
amb l'amnistia i llibertat
deixem el món desordenat

Fins l'abecedari hem maltractat
formant mots coberts de disbarats
i les parets empastifem
i les fatxades les destrocem

III

El destape està de moda
com a cosa imprescindible
doncs ja no sembla factible
una dona ben vestida

S'ha perdut tan la vergonya
que el que vesteix amb decència
diu que no té intel·ligència
i no sembla normal

No hem vist mai el món per un forat
ara si que ens ho han ben demostrat
doncs el nudisme està imperant
del modo més extravagant

Per les platjes, cines o al café
ja tot sembla l'Arca de Noé
que per vestit els animals
portaven ses pells naturals

www www www

Bones pasqües vos desitgem
eixa colla de cantaires . . .

Edició Obra Ruera

La nostra societat que sempre s'adhereix a les manifestacions culturals dels granollerins, en aquest esdeveniment d'enregistrar l'obra «Empúries», que fou estrenada per l'Orquestra Ciutat de Barcelona i la Cobla Ciutat de Barcelona sota la direcció d'Antoni Ros Marbà, el 2 de maig del 1976, diada de la proclamació de Granollers Ciutat Pubilla de la Sardana '76, no podia mancar-hi en contribuir amb la seva col·laboració moral i material. Per acord de la Junta Directiva, la Societat ha fet l'aportació de 5000 ptes a la subscripció popular que està oberta i a la que invitem als associats i amics, hi aportin també la seva col·laboració particular ja que així serà possible realitzar aquesta obra del qui fou director de la «rotllana» Josep Mª Ruera.

El passat 7 de febrer, el mestre Josep Mª Ruera pronunciava al Centre d'Estudis de l'Associació Cultural, la ponència: «El què, el com i el demés sobre la meua obra EMPURIES». Arrel d'això, i a proposta del Dr Salvador Llobet, es va formar allà mateix una comissió, encarregada de recollir diners, per tal d'editar en un disc de llarga durada l'obra cabdal fins ara, dins del conjunt de l'obra musical del mestre Ruera.

«EMPURIES», Premi «Ciutat de Barcelona 1971», assoleix una dimensió important dins de la Música Catalana d'avui; no tant per la seva referència a l'Empordà, com pel fet d'introduir una cobla – conjunt autòcton per excel·lència – al bell mig d'una orquestra simfònica; empresa curulla de dificultats tècniques, en la qual ben pocs músics s'hi han volgut acarar, i en la que el mestre Ruera ha reixit plenament.

L'enregistrament del poema simfònic «Empúries», que exigeix la col·laboració de cent-vint professors i moltes hores d'assaigs, comporta un pressupost d'un mil·lió nou-cents mil ptes, en concepte d'honoraris pels músics; i de tres-cents noranta mil per la casa gravadora en concepte de lloguer d'auditori, tècnics, micros, etc; preu del disc apart. Aquesta empresa, que tant ens il·lusiona necessàriament deficitària, només es pot realitzar sobre la base d'una aportació ciutadana.

Per tal de reafirmar el caràcter d'homenatge al Mestre Ruera, que hem volgut donar a l'edició del disc, es pretén que la aportació ciutadana abastés persones, empreses i entitats per un lligam o altre vinculades al Mestre Ruera o a la ciutat de Granollers. La relació de totes aquestes persones, empreses i entitats que hauran fet possible la realització del projecte, caldrà que consti en un anexe que acompanyarà al disc.

Es poden fer aportacions per l'edició a:

- Caixa de Crèdit Sant Josep de Calassanç
- Caixa d'Estalvis Laietana
- Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona
- Caixa d'Estalvis Provincial de Barcelona
- Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi
- Caixa d'Estalvis de Sabadell

Fins el 10 de maig es portava recaptada la quantitat de prop d'un mil·lió de pessetes

Muebles **DUCAL**

LLUÍS SITJES I BALLESCÀ

Josep Umbert, 46 - Telèfon 870 09 47

GRANOLLERS

---

us invita
a visitar l'ampliació
de la moderna
Exposició de Mobles i Decoració
del nou establiment
Avinguda del Parc, 1